

Nr 696

Av herrar Bengtson i Solna och Krönmark, om ytterligare bered-
skapsarbeten inom vägväsendet.

(Lika lydande med motion nr 585 i Första kammaren)

För 1969 års väg- och gatubyggande föreslås samma anslag som för i år, medan smärre ökning avses komma på underhållsanslagen. Vägverkets äskanden har reducerats med 125 milj. kr. för investeringar och 50 milj. kr. för underhåll. Då investeringsnivån inte ändrats sedan 1966, resulterar detta i försämrade trafikförhållanden, när trafiken ökar med drygt 5 % per år.

Den restriktiva inställningen till vägväsendets upprustning gäller anmärkningsvärt nog både investeringar och underhåll, ehuru resurserna vartefter något förstärkts för detta. Inte ens normala servicearbeten och egentligt underhåll får den ökning som behövs för ökade kostnader och för trafikens tillväxt. Än mer betänkelig är den prutning, som nu avses gå ut över det förstärkta vägunderhållet. Detta avser främst att genom olika förbättringar göra vägarna mera motståndskraftiga mot tjälskador och att höja bärigheten. Insatserna gäller härvid i huvudsak länsvägarna, som erfordrar betydande förbättringar på detta sätt, när större delen av nybyggnadsverksamheten kommer på de starkare trafikerade riksvägarna.

Statsverkspropositionen utvisar, att 66,5 milj. kr. använts 1967 på detta förstärkta underhåll, och 73 milj. kr. skall användas 1968. I och med de ökade anspråk, som kommer på underhållet genom uteblivna investeringsökningar, har vägverket begärt att få 103 milj. kr. för det förstärkta underhållet 1969. Eftersom endast 68 milj. kr. föreslås betyder det att verksamheten till och med krymper i förhållande till 1968.

Det arbetsmarknadspolitiska läget motsvarar ökade åtgärder för att bekämpa arbetslösheten. Mycket talar för att koncentrera insatserna på företag, som har hög räntabilitet. Till dessa hör utan tvekan vägarbetena. Arbetsmarknadsstyrelsen har yttrat sig över vägverkets petita och har erinrat om de lokala omställningsproblemen vid företagsnedläggningar och likaså om åtgärder, som behövs för att sysselsätta svårplacerad arbetskraft. Starka skäl finns för att pröva om inte ökade insatser på det förstärkta underhållet skulle ge lämpliga sysselsättningsobjekt samtidigt med en angelägen vägupprustning. Väghålningen är underdimensionerad med nuva-

Bihang till riksdagens protokoll 1968. 4 saml. Nr 696—703

rande medelstilldelning. Vidare har det under senare år ansetts vara viktigt att insatserna på vägområdet skall förbättra näringslivets transportförsörjning. Härvid har också framhållits att broupprustningen skall inriktas på att få sammanhängande transportsträckor med god bärighet. Därför måste också undersökas om inte broombyggnader, låt vara smärre sådana, kan ingå som ett lämpligt led i beredskapsarbeten för att komma vägupprustningen till nytta. Det är med andra ord väl motiverat att under 1969 överföra beredskapsarbeten till förstärkt vägunderhåll för att dessa skall få den omfattning, som vägverket räknat med, nämligen 103 milj. kr. Det betyder i så fall att insatserna ökas med 35 milj. kr. för detta ändamål.

Med stöd av ovanstående hemställer vi,

att riksdagen måtte besluta att av det föreslagna anslaget till beredskapsarbeten, 415 milj. kr., avräkna 175 milj. kr. mot automobilskattemedel.

Stockholm den 26 januari 1968

Bengt Bengtson (h)

i Solna

Eric Krönmark (h)
